

lávání hudebních knihovníků a vyzdvížena byla i mimořádná úroveň tohoto konkrétního cyklu, pod nímž je podepsán jednak vynikající organizační a kulturně-společenský potenciál pořádající knihovny pod záštitou ředitelky KJM Libuše Nivnické a s agilní a zkušenou vedoucí hudebního oddělení Miroslavou Horejskovou, jednak nesporná atraktivita tématu a jeho hlavních protagonistů v hlavním lektorském semináři, v připojených besedách i ve večerních kulturních programech. Je tedy jenom potěšitelné, že právě tento cyklus se těší vytrvalé pozornosti těch, kterým je určen především, a že se zde i tentokrát sešli pracovníci hudebních oddělení knihoven nejrůznějších typů.

Lektorem hlavního bloku byl opět v mnoha ohledech jedinečný prof. dr. Miloš Štědroň, který se tentokrát hned v úvodu přítomným omluvil za jakýsi nechtěný střet zájmů, k němuž podle jeho přesvědčení dochází, pakliže o současné „divadelní hudbě“ přednáší ten, kdo je zároveň i jejím – a my dodáváme významným – tvůrcem, jenž kromě spolupráce s Divadlem Husa na provázku vytvořil a tvoří scénickou hudbu pro celou řadu dalších divadel.

Mnohaletá zkušenost vysokoškolského pedagoga nejenže nic neubrala na osobitěm a svěžím Štědroňově stylu, naopak vtíp a lehkost, s jakou dokáže svá témata uchopit, nenechají nikoho na pochybách, z jak hlubokých, promyšlených a mnohokrát ověřovaných zdrojů je zde čerpáno. Příznačná je v tomto ohledu zejména neustálá přítomnost širších kulturně-historických kontextů v koncepci vlastní přednášky, respektive bravura, s níž jsou zde ze zdánlivě bezbřehé látky vynášeny a „opečovány“ právě ony podstatné stylové momenty, které spoluvytvářejí vlastní dějiny toho kterého hudebního žánru. Tak lze například v názorné, nicméně odůvodněné a přesvědčivé zkratce překlenout doslova tisíciletí a propojit soudobou scénickou hudební tvorbu s původním konceptem antického dramatu spojující dramatické umění a poezii s tancem a hudbou, či poukázat např. na vliv dobových provozních podmínek na konečné utváření podoby žánru, což lze zejména v tak složitě poskládaném organismu, jakým je divadelní umění, jen těžko zpochybnit. Zkrátka: jakkoli náročný obsah nám byl předložen, mohli jsme se – zásluhou přednášejícího – cítit zároveň informováni i inspirováni, v žádném případě však unaveni! Toto vše v době, kdy se těžiště hudebně-knihovnického vzdělávání nemůže opřít o celkovou propracovanou koncepci, rozhodně není málo a lze si jen přát, aby příklad této úspěšné aktivity KJM našel další následovníky, byť třeba jen v menším rozsahu. Veskrze zaujatou atmosféru a přitažlivost tohoto semináře podtrhlo i hojné využití audiovizuálních ukázek.

Společné setkání hudebních knihovníků rámovala ještě beseda se dvěma významnými osobnostmi brněnské kulturní scény, rozhlasovým režisérem Jaromírem Ostrým a divadelníkem Františkem Derlerem, kterým se podařilo přiblížit téma především ze zorného úhlu divadelní, respektive rozhlasové tvorby. Ve večerním doprovodném programu jsme měli možnost poslechnout si autorskou tvorbu mladého brněnského skladatele, textaře a klavíristy Zdeňka Krále, závěrečná exkurze v rámci druhého dne semináře nás zavedla do profesionálně přívětivého a zajímavého prostředí knihovny Janáčkovy akademie múzických umění.

Jana Navrátilová
Městská knihovna v Praze

Seminář Soudobá hudba počtvrté

V rámci vzdělávacího cyklu Soudobá hudba určeného pracovníkům všech hudebních knihoven Čech a Moravy se ve dnech 8. a 9. září 2003 na půdě hudebního oddělení Knihovny Jiřího Mahena v Brně (KJM) konalo jeho již čtvrté pokračování, tentokrát ve dvoudenním semináři věnovaném tvorbě vzešlé ze specifického vztahu hudby a divadla.

Na stránkách tohoto periodika bylo již v několika předchozích číslech poukázáno na velký kulturně-výchovný význam a přínos takového počínu k celkové úrovni vzdě-